

- φια τὴν πάρτη ντως νὰ τὰ ἔχουν μαζί πάντο-
τες, στήν Κο—
- ξακὴ περγάρδι λεγόμενο Λούτζας, γῆς-δέδρα, ἡ πάρτη ντως ἐδικό ντης.
Φορεσὲς σκολιανὲς τρεῖς κ(αὶ) ἕτερο μποῦστο
- 25 ἄλλον κ(αὶ) ἓνα πουκάμισο ἄλλον ἀτελείωτον, κρεββατοστρώσι ἓνα κ(αὶ)
ἓνα ταβλομάδηλο κ(αὶ) πετζέτες ἔξε, σκάφη,
πινακωτή, πλαστήρι, χαρανιὰ δύο τῆς λάτρας κ(αὶ) τηγάνι, ροδέλα μία,
πιδάρια δύο, μεθύρες δύο κ(αὶ) τυρομεθύ-
ρα, λιανικὰ χρειασιδία ὅσα ἔχουν τὰ μισὰ ἐδικὰ ντης κ(αὶ) ἓνα σεντούκι
κ(αὶ) ἓνα τετάρτι χτήμα δηλυκὸν κ(αὶ)
κάθε ἄλλη μασαρία τῆς νοικοκυρᾶς κατὰ τὴν τάξιν. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εὐχὴ
ντως. Ἀρχὴ κ(αὶ) τοῦ ἀδρός. Τάζει κ(αὶ)
ὁ κύρ Ἰωάννης τὴν εὐχὴ τῶν γονέω ντου κ(αὶ) ὅ,τι τῶς εὐρίσκεται γονικὰ
πατρός στως κ(αὶ) μητρός στως ἀμπέλια,
- 30 χωράφια, δέδρα, σπίτια, μόμπιλε κ(αὶ) κ(αὶ) τὰ ἔχουν μὲ τὸν ἀδελφὸ ντου
τὸν Κωσταντῆ, ἂν δελήση ὁ Κύ-
ριος κ(αὶ) ἔλδει εἰς στὸν τόπον κ(αὶ) ἐρχόμενος ὁ Κωσταντῆς, ἂν δε-
λήση καὶ κατὰ τὴν γνώμην, νὰ τοῦ δώση
ἀπαιτούμεν ὡς πρῶτο παιδί ἓνα νοικοκυρῆς, εἴτε ὅλα τὰ μισὰ καὶ ὡς
ἑνὶ τὰ ὀκταὶ. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γε-
γραμμένα μένουν τὰ μέρη στερεὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὸ
παρὸν ἀννακῆσιον μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς
ἀφεντίας -ρ. 20-. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ {τὰ} ζημιοῦται πρὸς
τὴν ἀφεδίαν κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ
- 35 μένη σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλεια{ν}
κ(αὶ) τὰ ἐξῆς — — —

219 (φ. 157v)

Σύμβαση καλλιέργειας
(παντίκι)

1747, Σεπτεμβρίου 23

Οἱ παρακάτω συμβαλλόμενοι: παπα-Στεφανὴς Ἀρώνης (ὁ γραφέας), Ἰω-
άννης Ἰακ. Βρούτση καὶ τὰ 2 παιδιὰ τοῦ Νικόλα Βρούτση, ἔχοντας ἓνα παλαιο-
πρόβολον στὸ Φιλώτι (Κελλιά) τὸ δίνουν μισιάρικο στὸ Νικόλα Γεώργη Σαλιάρ-
κη, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ τὸ σπείρει γιὰ 2 χρόνους, μετὰ δὲ τὸ φυτεύει ἀμπέλι. Δὲν

πληρώνει τιμή παντικιοῦ γιὰ τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδά του. Ἀνηλογία 3 γρόσια. Χωρὶς ὑπογραφές. Μᾶλλον δὲν ἐκτελέστηκε. Ἀκολουθεῖ πράξη τοῦ παπᾶ Ἰωάννη Ἀρώνη μὲ ἡμερομηνία 1 Μαΐου 1765.

1 Ἐν ἔτει – 1747 – Σεπτεβρίῳ – 23–
= Ἐχοντας ἐγὼ ὁ γραφέας κ(αὶ) ὁ Ἰωάννης Ἰακώβου Βρούτζη κ(αὶ) τὰ
παιδιὰ Νικόλα Βρούτζη ἓνα κομμάτι παλαιο-
πρόβολον ἐδῶ εἰς στὸ Φιλώτι λεγόμενον Κελλιά πλησίον Ἰωάννου Κατε-
ρίνη κ(αὶ) Νικόλα Σκριβᾶ κ(αὶ) κουμμούν(ας)
στράτας, τὸ ὁποῖον τὸ ἔχομεν τρία μερτικά, ἐμοῦ ἓνα κ(αὶ) τοῦ Γιάννη
ἓνα κ(αὶ) τῶν παιδιῶν τοῦ Νικόλα ἓνα, κ(αὶ)
δελο–

5 μεν κ(αὶ) δώνομέ ντο μισιάρικο παντοτινὸ τοῦ Νικόλα Γεώργη Σαλιαράκη
ἵνα σηκώση τοὺς τράφους νὰ τὸ ἀ-
παντήση, νὰ τὸ σπείρη δύο χρόνους κ(αὶ) τὰ τοῦ θάνωμεν τοὺς μισοὺς
σπόρους κ(αὶ) μισοὺς δεριστάδες κ(αὶ) ὅ,τι
νιτράδα =

ξαποστείλει ὁ Θεός, νὰ παγαίνωμε στὴ γῆ νὰ παίρνη ὁ καθεὶς τὰ μερ-
τικὰ τοῦ παπᾶ τῆ μισοῦ νιτράδα, τῇ δε-
μισῇ ὁ κοπιαστής κατὰ τὴν συνήθεια. Καὶ περνοῦντας οἱ δύο χρόνοι ποὺ
δὲ νὰ τὸ σπείρη νὰ ἀρχίσῃ νὰ τὸ φυ-
τεύῃ ἀμπέλι κ(αὶ) δέδρη ὅ,τι τοῦ ἀρέσει κ(αὶ) φυτεύοντάς στο νὰ ἔμπη σὲ
νιτράδα πάλιν ὅ,τι ἐξαποστείλει ὁ

10 Θεός, νὰ μοιράζωμεν ὡς ἄνωθεν λέμεν· κ(αὶ) σὰν κᾶνη πατητήρι, νὰ ξο-
διάζωμε οἱ τρεῖς τὰ μισὰ κ(αὶ) νὰ μᾶς
φέρνῃ καθενὸς ἓνα καλαδιατικάκι κ(αὶ) νὰ παίρνη δέλημα ὄντας δὲ νὰ
τρυγᾶ κ(αὶ) νὰ πατῇ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν
κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ ἄνωθεν παντικίου ἐκάμαμε καλὰ ἀναμεταξύ μ(ας)
κ(αὶ) θάνομε κ(αὶ) μεῖς τὸ πρᾶγμα
κ(αὶ) ὁ κοπιαστής τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά του ὑποσχόμενος νὰ τὸ δου-
λεύῃ καλὰ κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ) δουλεύοντάς
στο καλὰ καὶ πιστὰ νὰ μὴν μοιράζεται εἰς τ(ὸ)ν αἰῶνα. Εἶδὲ κ(αὶ) ἤθελε τό
ἔχει καλὰ δουλεμένο κ(αὶ) ἤθελε τύ–

15 χει σκάνδαλο ἀπὸ τοὺς νοικοκύρηδες, νὰ μοιράζεται, νὰ παίρνη τὸ τετάρ-
τι ντου. Εἶδὲ κ(αὶ) ἤθελε τὸ ἀφή-
σει ἀδούλευτον, νὰ θάνωμε δύο καλοὺς γεωργοὺς νὰ μᾶς ἀναπαύουν. Εἰς
ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα

μένομεν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παρόν. Βά-
νομεν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς =
στον μέσο μας ρ. 3—. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζημιούται πρὸς
τὴν ἀφεδίαν κ(αὶ) πάλιν ἢ παρ{οῦ}=
σα νὰ μένη σταθερή, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος ζηγώντας ὅτι πὼς λείπουν
τὰ δύο παιδιὰ τοῦ Νικόλα στὴν ξε=
20 νιτειὰ κ(αὶ) ἐρχόμενοι, ἃ δὲ στέρξουν διὰ τὸ μερτικό ντως, νὰ τοῦ πληρώ-
νου τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδα τ(ῆ)ς πάρτης =
στω. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν ὑπογράφω ἰδιοχειρός μου κάτωθεν κ(αὶ) ἀξιόπι-
στοι μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) =
τὰ ἐξῆς:—

220 (φ. 158r [170])

Προικοσύμφωνο
Γεωργίου Στεφ. Ἀρώνη
καὶ Μαρίας Γεώργη Σαλιαράκη

1748, Νοεμβρίου 6

Ενώπιον τῶν μαρτύρων ππρρ. Νικόλα Γαϊδοῦ καὶ Περὶ Ἀρτακηνοῦ ὁ
Στέφανος Ἀρώνης μετὰ τὴν συμβία του Εὐδοκίαν καὶ ὁ Γεώργιος Σαλιαράκης μετὰ
τὴν συμβία του Κυριακὴν κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των Γεωργίου καὶ
Μαρίας. Κ(αὶ) τῶν δίνουν σπίτια, χορὰς, τιπάλια καὶ ἀντικείμενα οἰκοσκευῆς.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1748 — Νοεμβρίῳ — 6 — 170
= Τύπος κ(αὶ) νόμος παλαιός τε κ(αὶ) νέος νενομοθετημένος παρὰ Θεοῦ
Κ(υρίου) Παντο-
κράτορος ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία κ(αὶ) ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα κ(αὶ) διὰ
τὸ ἀρέσαι τ(ῆ)ς
Αὐτοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλήθη εἰς στὸν
ἐγΓανᾶ πρῶτον
5 γάμον κ(αὶ) εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλεν. Ἐπειδὴ γοῦν
μυστήριον, μυστήρι-
ον ὁ γάμος, διὰ τοῦτο κ(αὶ) πᾶς εὐσεβὴς κ(αὶ) ὀρθόδοξος Χριστιανὸς
αὐτὸν χρῶνται, θεία νεύ-
σει ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτωθεν χρησίμων ἀνθρώπων ἵνα
γάμου κοινω-
νίαν ξετελεύσουσιν. Ὅθεν ἦσονται ὁ τε κύρ Στέφανος Ἀρώνης μετὰ τὴν συμ-
βία ντου κε—